

РЕШЕНИЕ

№ 2602

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 10.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **667** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Л. С. К. срещу Заповед №8121К- 14205/16.12.2022г. на Министъра на вътрешните работи, с която му е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“ като държавен служител в СДВР.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила (чл.195, ал.1 от ЗМВР), тъй като твърдяното нарушение е открито на 18.07.2022г., когато дисциплинарно разследващият орган е изпратил материалите на дисциплинарно наказващия орган. В този период жалбоподателя е бил в отпуск по болест, поради което по аргумент от чл.195, ал.3 от ЗМВР като начало на срока следва да се счита датата, на която е бил отново на работа – 02.09.2022г. Считано от 07.09.2022г. той отново е излязъл в отпуск, който е продължил до 19.10.2022г., съответно давността е била спряна в този период. Давността е изтекла един ден преди

издаването на обжалваната заповед на 15.12.2022г., поради което срокът е пропуснат. Жалбоподателят изначално не е бил запознат с образуваното дисциплинарно производство и събраните доказателства, обобщената справка и другите относими документи. Тъй като е бил в болнични към момента на дадения му срок да упражни правото си да изложи своите съображения са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Друг порок на заповедта е, че тя машинално повтаря заключенията на дисциплинарната комисия, поради което наказващият орган е формирал своя собствена воля. Мотивите са неясни и противоречиви, което се приравнява на липса на мотиви, за определени факти и обстоятелства няма безспорни доказателства. В протеклото дисциплинарно производство липсва каквото и да било разследване по отношение на всички релевантни факти и обстоятелства, поради което единствените доказателства са писмо от 18.07.22г. и обобщената справка от 01.07.2022г. със становище от 15.07.2022г. Налице е противоречие с материалноправните разпоредби, изразяващо се в грешна правна квалификация на твърдяното дисциплинарно нарушение, извършено чрез бездействие. Съобразно длъжностната си характеристика Л. К. подобно задължение - за извършване на контролни проверки на заснетите записи на патрулните автомобили не е предвидено. Тъй като е посочено неизпълнение на Инструкцията за патрулно – постовата дейност, следва квалификацията да е за нарушение по чл.194, ал.1, т.1 от ЗМВР, а не по чл.194, ал.2, т.2. Никъде не е бил отразен реда за сваляне на записите от видеоконтрола, отделно няма поддръжка за тази видеосистема и практически няма как да бъдат сваляни записите от камерите. Твърди се и допуснато нарушение при определяне на системност от дисциплинарни нарушения. Системността предполага извършване на отделни дисциплинарни нарушения, всяко от които да е различно по време, място и начин на извършване, поради което е неправилна квалификацията на нарушенията като системни и определяне на наложеното наказание по чл.201, ал.1, т.2 от ЗМВР. Не е приложен и чл.197, ал.3 от ЗМВР - за всяко едно от твърдяните нарушения е следвало да се определи отделно наказание, след което да се наложи едно общо или по-тежкото от двете наказания. На последно място, според жалбоподателя заповедта не съответства на целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат, който поддържа

жалбата. Претендира направените поделото разноски в размер на 760 лева общо за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Министърът на вътрешните работи, чрез юрк. Ц., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

Съдът като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Считано от 20.10.2022г., жалбоподателят Л. С. К. заема ръководна длъжност – началник на група „Криминална полиция“ участък „П.“ към 08 РУ при СДВР, по силата на Заповед от 11.10.2022г.

От 26.02.2021г. до 20.10.2022г. комисар К. е заемал длъжността Началник на „Охранителна полиция“ при ОДМВР С., като е запознат с типова длъжностна характеристика рег. №3286р-19651/12.11.2015г.

С оспорената в настоящото производство заповед, на Л. С. К. Министърът на вътрешните работи е наложил дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“, на основание чл.204, т.1, чл.197, ал.1, т.4 вр. с чл.194, ал.2, т.2 и т. 3 от ЗМВР за допуснати две отделни нарушения на служебната дисциплина.

Заповедта за образуване на дисциплинарното производство е от дата 11.04.2022г., издадена от предишния Министър на вътрешните работи.

От мотивите на оспорената заповед и от приложената административна преписка се установява, че:

1. Към дата 04.04.2022г. в централна компонента на АИС “Видеозаснемане на охранителната дейност и пътния контрол“ не е въведена файлова информация или е въведена в непълен обем от служебните автомобили на ОДМВР – С., подробно изброени в заповедта, като нередовното въвеждане е в резултат от неосъществено ръководство и контрол от страна на Л. К., както по този начин е изключена възможността за проследяване действията на нарядите през работно време.

Това нарушение е квалифицирано в заповедта за образуване на дисциплинарното производство като такова по смисъла на чл.104, ал.2, т.2 от ЗМВР „неизпълнение на служебните задължения“ съдържащи се в т. II от длъжностната характеристика

№3286р-19651/2015г.: „Осъществява ръководство, помощ и контрол на охранителната дейност в областната дирекция, като се ръководи от нормативните документи и разпореждания на ОДМВР, ГД“НП“ и МВР“; „Методически ръководи охранителната дейност, като съдейства за подобряване на организацията и дейността на структурните звена на ОДМВР, в съответствие с нормативните документи, регламентиращи дейността на охранителна полиция“; „Следи за стриктното спазване на законността и служебната дисциплина, като осигурява необходимите организационни предпоставки за ефективно изпълнение на служебните задачи“; „Осъществява ръководство, помощ и контрол в ОДМВР и РУ по направление на дейност“ и „Самостоятелно взема решения в рамките на правомощия, като носи лична отговорност за тях“. Това нарушение е прието за съставомерно по чл.203, ал.1, т.8, пр.2 от ЗМВР „злоупотреба с доверие“, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“

2. Установено е, че комисар К. е издал Заповед №517з-4456/30.08.2021г., относно заместване на отговорен служител от сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – С., във връзка с ползване на платен годишен отпуск от ст. инспектор В. И. И. – началник сектор „Пътна полиция“ при отдел „Охранителна полиция“, който да бъде заместван от ст. инспектор И. П. Г. – началник група сектор ПП за времето от 07.09.2021г. до 17.09.2021г., включително без да има правомощия да издава такава заповед. Издаването на заповед за заместване е било от правомощията на Директора на ОДМВР. Като е издал нищожна заповед на основание чл.43, ал.4 вр. с ал.3, т.1 от ЗМВР и чл.33, ал.2 от ППУДМВР комисар К. е превишил правомощията си, което е прието за дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове“, прието за съставомерно по чл.203, ал.1, т.7 от ЗМВР „превишаване на власт“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

По време на дисциплинарното производство комисар К. е бил в отпуск поради временна нетрудоспособност, правени са многобройно опити да му се осигури възможност да упражни правата си по чл.207, ал.8 от ЗМВР, но служителът не е запознат със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, събраните

писмени доказателства, обобщената справка и не е дал писмени обяснения/възражения до наказващия орган. (Приложени са покани, докладни записки, протоколи и съобщения). На 06.12.2022г. е проведен разговор по телефона, като е поканен да му бъде връчено копие от материалите от дисциплинарното производство за който разговор е съставен е протокол от 07.12.2022г. Според заповедта служителят не се отзовал на поканата, заявил е „ще се видим в съда“.

След приключване на дисциплинарното производство с писмо от 18.07.22г. наказващият орган му е изпратил материалите, ведно с обобщена справка рег. № 3286р-33032/01.07.2022г. и становище рег. № 3286р-35604/15.07.2022г. по описа на ОДМВР – С..

В обобщената справка Д. е предложил по отношение на занижения контрол по направление на дейност „Охранителна полиция“, на комисар К. да се наложи дисциплинарно наказание „порицание“ на основание чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР (Неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове) и чл.200, ал.1, т.6 от ЗМВР (неупражняване на контрол над подчинени) и т.11 предл. второ (неизпълнение на заповеди);

За системното издаване на неправомерни заповеди и превишаване на правомощията – нарушение по чл.194, ал.1, т.1 и т.2 от ЗМВР, и чл. 203, ал.1, т.7, пр.1 и т.8, пр.2 от ЗМВР (превишаване на власт и злоупотреба с доверие) се предлага налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

В мотивите на оспорената заповед са цитирани разпоредби от Инstrukция №8121з-929/02.12.2014г. за патрулно-постовата дейност (ИППД), издадена от Министъра на МВР, според които „Контролиране и оценяване“ са управленски функции, насочени към установяване състоянието на организацията и изпълнението на П., относно нейната законосъобразност и ефективност. Цитиран е чл.36, ал.1 от ИППД, съгласно който ръководството, контролирането и оценяването на П. се осъществява чрез даване на указания и извършване на проверки, относно създадената организация.

По делото е приложена Заповед №517з-6132/04.11.2020г., изменена и допълнена със заповеди № 517з-377/21.01.2021г.и № 517з-793/16.02.2021г. за работа с АИС „Видеозаснемане и охранителна дейност и п пътния контрол“, с която е създадена

организация за определяне на помещения с ограничен достъп, техническите средства за аудиозапис и видеозаснемане, както и определяне на потребители със съответното ниво за достъп до системата. Разпоредено е Началникът на отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР - С. да осъществява общата организация на работа с АИС ВОДПК в ОДМВР - С..

От приложената налична информация от системата АИС ВОДПК за времеви период от 01.01.2021г. до 31.03.2022г. от К. (от неговия акаунт в системата) са извършени контролни проверки на заснетите записи от служебните автомобили на ОДМВР – С., както следва: за 13 месеца е извършил общо 71 проверки на 19 автомобила, като през първите три месеца на 2022г. е извършил само 5 контролни проверки. Освен това разпределението на проверките е неравномерно – така например, на два конкретни автомобила са извършени общо 12 проверки, а на други 4 автомобила е извършена само по една проверка. За някои автомобили (описани в докладна записка рег. № 7855р-3053/06.04.2022г. по описа на Д. комисар К. изобщо не е извършил контролни проверки на заснетите записи, в системата липсва качена файлова информация или същата е в непълен обем. Това бездействие е преценено като неизпълнение на служебните задължения и неспазване на изискванията на чл.38, ал.3 от ИППД вр. с чл.37 от ИППД и длъжностната характеристика.

Във връзка с второто нарушение – издаването на нищожна заповед №517з-4456/30.08.2021г. в нарушение на чл.43, ал.3, вр. с ал.4 от ЗМВР, Д. допълнително е установил, че под същия номер и на същата дата е издадена друга заповед, подписана от старши комисар Г. Т. – директор на ОДМВР – С., уреждаща същия въпрос. Установено е, че комисар К. е издавал и други заповеди в качеството си на Началник отдел „Охранителна дейност“, които не са в неговата компетентност, а в правомощията на директора на ОДМВР – С., посочени в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание са само тези, които са и били издадени в едногодишния срок по чл.195, ал.1 от ЗМВР (Заповед №517з-952/18.02.2022г. и Заповед №517з-1047/21.02.2022г.)

На случаен принцип Д. е извършил допълнителна проверка на издадени от комисар К. заповеди на осн. чл.43, ал.4 и ал.3 от ЗМВР (за полагане на извънреден труд), като е констатирал, че някои от тях не са издавани своевременно – преди полагане на

извънредния труд, а след това, т.е. в нарушение на чл.19 от Наредба №8121з-1353/15.12.20г. което е прието от ДНО за нарушение на чл.194, ал.2, т.3 (неспазване на служебните задължения), съставомерно по чл.199, ал.1, т.5 от ЗМВР (пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност), за което е предвидено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“.

Окончателно Дисциплинарно наказващият орган е приел на стр.12 от издадената заповед, че К. е извършил следните две нарушения на служебната дисциплина:

1. В периода 01.01.2022г. – 31.03.2022г. не е извършил контролни проверки на заснетите записи на 6 бр. автомобили с посочени номера в заповедта, което е довело до това, че към 04.04.2022г. в АИС ВЗОДПК за описаните автомобили не е въведена файлова информация или е въведена в непълен обем, което представлява дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2 т.2 от ЗМВР, за което по чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР вр. с чл.38, ал.3 от ИППД, вр. с чл.37 ИППД и длъжностната характеристика се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“.

2. На 30.08.2021г. и в периода от 30.12.2021г. до 13.07.2022г. е издал 24 заповеди с погрешно правно основание – чл.43, ал.3 вр. ал.4 и чл.53 от ЗМВР, чл.54 от ЗМВР, с което е извършил дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.3 от ЗМВР (неспазване на служебните правомощия, съставомерно по чл.199, ал.1, т.5 от ЗМВР (пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност), за което се налага дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“.

ДНО окончателно е приел, че описаните нарушения са извършени в условията на системност по смисъла на §1, т.22 от ДР на ЗМВР – системни са три или повече нарушения, извършени в продължение на една година. Според органа, издал заповедта отклоненията от изискванията не са незначителни, предвид допуснатия занижен контрол по отношение цялостната дейност на „Охранителна полиция“, а не само спрямо АИС ВЗОДПК, както и факта, че издаването на заповеди със сгрешено правно основание се е превърнало в практика за комисар К.. При условията на чл.210, ал.1, т.2 от ЗМВР (системни нарушения на служебната дисциплина) ДНО в крайна сметка е наложил наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“.

В административната преписка, (лист 49 и сл. от делото) са приложени болнични листи, според които наказаният служител е отсъствал по болест в периода 08 - 21.04.22г.; 22.04 - 21.05.22г.; 22.05.22г. – 20.06.22г.; 21.06 – 20.07.22г.;21.07.22г. – 19.08.22г.; 20.08.22г. – 02.09.22г., всички с диагноза „увреждания на междупрешленните дискове в поясния и в другите отдели на гръбначния стълб“ и назначен домашно – амбулаторен режим. На 05.09.22г. служителят е подал заявление за ползване на платен годишен отпуск, считано от 07.09.22г. до 19.10.22г.

Приложени са двете дублиращи се заповеди за заместване на ст. инспектор В. И. И., издадени едновременно от началник отдел ОП Л. К. и от директора на ОДМВР – С. ст. комисар Г. Т. (л. 61 и 62).

Обобщената справка е с рег. № от 01.07.2022г., но ДНО се е запознал с нея едва на 16.12.2022г., когато е поставил подпис с резолюция „запознат“. На 15.07.22г. Директорът на Дирекция „Човешки ресурси“ е дал становище относно наличие или липса на основания за реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо комисар Л. К. до Министъра на вътрешните работи, в което се предлага за занижения контрол по направление на дейност „Охранителна полиция“ да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година на комисар Л. К., а за системно издаване на неправомерни заповеди и превишаване на правомощията да му бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

От лист 78 до лист 86 са приложени доказателства за направените опити Д. да покани и да връчи на дисциплинарно разследвания служител заповедта за образуване на дисциплинарното производство, както и отправената покана за запознаване с обобщената справка и всички материали от производството. На лист 97 и сл. е протокола от проведения телефонен разговор между председателя на Д. и дисциплинарно разследвания служител, както и протоколи от извършените посещения на адреса на лицето в [населено място] за връчване на материалите от ДП.

Типовата длъжностна характеристика е приложена (лист 138), както и Заповед №517з-6132/04.11.2020г. а на лист 185 е Заповед №517з-6132/04.11.2020г. относно работа с АИС „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътния контрол“ в ОДМВР – С., съгласно т.1 от която Директорат на ОДМВР – С. заповядва на началника на отдел „Охранителна полиция“ да осъществява общата организация на

работа в ОД МВР със системата. Същото задължение има началникът на отдел „Охранителна полиция“ и при действието на предходната заповед от 27.09.2017г. (л. 196)

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в предвидения 14 дневен преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт и от надлежна страна – адресат на оспорената заповед.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от съответния на заеманата от жалбоподателя ръководна длъжност компетентен административен орган по чл. 204, т. 1 от ЗМВР – Министъра на вътрешните работи. Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, но е издадена при неспазване на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон.

По делото се установява, че служителят е бил в законоустановен отпуск по болест към датата на издаването на заповедта за образуване на дисциплинарното производство 11.04.22г. и е продължил да е в отпуск по време на цялото дисциплинарното разследване до 02.09.22г., като на 05.09.22г. е подал заявление за ползване на платен годишен отпуск, считано от 07.09.22г. до 19.10.22г. Налице са безспорни доказателства, че той по никакъв начин не е съдействал на разследващия орган, не е проявил желание да се запознае с материалите от дисциплинарната преписка и с обобщената справка, изготвена в резултат от разследването и регистрирана с № 3286р-33032 на 01.07.2022г., въпреки дадената възможност. Фактически, дисциплинарното производство е проведено в негово отсъствие, но това не е попречило за разкриване на обективната истина, предвид констатираните нарушения, за които са налични достатъчно писмени доказателства, не е открит на домашния си адрес при опитите да му бъдат връчени заповедта за образуване на производството и останалите материали (чл.206, ал. 5 от ЗМВР.), нито се е явил и в РУ И., за да ги получи след осъществен телефонен разговор. Поради това, и като взе предвид спецификите на поставената от органите на ЛКК диагноза и тежестта на предписания в болничните листи режим на лечение, съдът приема, че чл.206, ал.1 ЗМВР не е спазен по зависещи изцяло от него причини - преди налагане на дисциплинарното наказание служителят не е бил изслушан и не е дал писмени

обяснения, тъй като се е укрил.

Съгласно чл. 195, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според ал.3 сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя (чл.196, ал.1 ЗМВР). Според ал.2 дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

Срокът за провеждане на производството е бил до 11.08.2022г. На 01.07.22г. е била изготвена Обобщената справка от Д., като резолюция върху нея е поставена от ДНА едва на 16.12.2022г. Съдът намира, че ДНО се е запознал със справката и с материалите към нея на датата 16.12.2022г. Въпреки константната практика на съдилищата да приемат за дата на откриване на нарушението датата на резолюцията върху Обобщената справка, в конкретния случай 16.12.2022г. не може да е датата, на която материалите от дисциплинарното производство са постъпили при Министъра на вътрешните работи. От датата на регистрирането в деловодството на Обобщена справка адресирана до Министъра на вътрешните работи до датата, на която последният, в качеството си на ДНО се е запознал със справката и другите материали са изминали 5 месеца и 12 дни, който срок е по-дълъг не само от срока по чл.195, ал.1 (от откриване на нарушението до налагане на наказанието), но е по-дълъг и от срока за протичане на цялото дисциплинарното производство по чл.205, ал.6 (4 месеца). Това протакане води до извод за несъблюдаване и дори изопачаване целта на наложеното наказание, което съобразно чл.4, ал.2 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР следва да е възпитателно и превантивно въздействие на извършителя на дисциплинарното нарушение и на останалите служители. Предвид изложеното, не може да се извърши достоверна проверка дали е спазен двумесечният срок от откриване на нарушението по чл.195, ал.1, тъй като ответникът не представя доказателства за датата, когато материалите са постъпили при него.

Във връзка с едногодишния срок от извършване на нарушението, съдът съобразява, с оглед подробно описаната фактическа обстановка по-горе, че в хода на

производството са се променяли както датите на конкретно извършвани нарушения, за които са събрани доказателства, така и проверяваните периоди. Непоследователен е и подходът спрямо правната квалификация на нарушенията, която непоследователност се е отразила и на промяна в хода на производството в съответстващите им по тежест наказания. Наказанието е наложено на 16.12.2022г., т.е. 16.12.2021г. е последната дата, на която извършено от служителя нарушение би могло да се санкционира със заповедта, а в последния възприет вариант на дисциплинарно обвинение на лист 12 от нея е посочено и деяние от 30.08.2021г., което е погасено по давност.

По отношение фактическото описание на нарушенията – извършените отделни деяния, неспазването на служебните задължения и нормативните разпоредби и изискванията от длъжностната характеристика, които са приети за нарушени, съдът намира мотивите на дисциплинарнонаказващият орган за противоречиви и непоследователни, макар дисциплинарно разследващият орган да е събрал и в срок да му е представил достатъчно доказателства за неосъществен контрол и ръководство по направление на дейност „Охранителна полиция“ в ОДМВР – С. от комисар Л. С. К..

По отношение фактическото описание на нарушенията – извършените отделни деяния, неспазването на служебните задължения и нормативните разпоредби и изискванията от длъжностната характеристика, които са приети за нарушени, съдът намира мотивите на дисциплинарнонаказващият орган за противоречиви и непоследователни, макар дисциплинарно разследващият орган да е събрал и в срок да му е представил достатъчно доказателства за неосъществен контрол и ръководство по направление на дейност „Охранителна полиция“ в ОДМВР – С. от комисар Л. С. К..

След като окончателно ДНО е приел, че служителят е извършил две наказания: Първо: В периода 01.01.2022г. – 31.03.2022г. не е извършил контролни проверки на заснетите записи на 6 бр. автомобили - дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2 т.2 от ЗМВР, за което по чл.200, ал.1,т.11, пр.1 от ЗМВР се предвижда наказание „порицание“ и Второ: На 30.08.2021г. и в периода от 30.12.2021г. до 13.07.2022г. е издал 24 заповеди с погрешно правно основание - нарушение по чл.194, ал.2, т.3 от ЗМВР, за което по чл.199, ал.1, т.5 от ЗМВР се налага „писмено предупреждение“, Министерът на вътрешните работи е наложил наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“ по чл.210, ал.1, т.2 от ЗМВР. Приел е, че описаните две нарушения, за които е било образувано и провеждано цялото дисциплинарно разследване представляват системни нарушения на служебната дисциплина и е наложил по-тежко наказание, отколкото се предвижда за всяко едно от тях. Съгласно §1, т.22 от ДР на ЗМВР „системни нарушения“ са три или повече нарушения, извършени в продължение на една година. Извършеното преквалифициране на нарушенията от ДНО е недопустимо, тъй като ЗМВР предвижда за всяко конкретно нарушение, според тежестта му – съответното наказание в членове от 198 до 203. Изрично чл.197, ал. 3 ЗМВР постановява, че на държавен служител, който е

извършил две едновременно установени нарушения на служебната дисциплина, наказващият орган, след като определи наказание за всяко, може да наложи по-тежкото от определените наказания, когато за санкционирането на нарушенията са предвидени различни по вид дисциплинарни наказания.

Изложеното дотук е достатъчно основание съдът да отмени оспорената заповед за дисциплинарно наказание като незаконосъобразна, поради нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон. На жалбоподателя при този изход на делото на основание чл. 143, ал. 1 от АПК се дължи присъждане на възнаграждение за адвокат и държавна такса общо в размер на 760 / седемстотин и шестдесет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. чл. 211 от ЗМВР, Административен съд – София град, Първо отделение, 11 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №8121К- 14205/16.12.2022г. на Министъра на вътрешните работи, с която на Л. С. К. е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност за срок от една година“ като държавен служител в СДВР.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на Л. С. К. сумата от 760 / седемстотин и шестдесет/ лева разности по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: